

Zatrucie Ołowiem

Zatrucie ołowiem to jedno z najpowszechniejszych zagrożeń substancją toksyczną, ale można się przed nim chronić. Badania prowadzone w Stanach Zjednoczonych wykazały, że u co szóstego amerykańskiego dziecka przekroczone jest dopuszczalne stężenie ołowiu we krwi, a ołów to bardzo groźna trucizna. Działa silnie na ludzi w każdym wieku, szczególnie jednak narażone są dzieci, gdyż organizm, przede wszystkim układ nerwowy, w okresie rozwojowym jest bardzo wrażliwy na działanie tego pierwiastka.

Niemal wszystkie dzieci stykają się z ołowiem w środowisku, w jakim przebywają na co dzień. Dzieci w Polsce również. Skazona jest nim woda i gleba, ciągle jeszcze w powszechnym użyciu są farby zawierające ołów.

W następstwie kontaktu z ołowiem stwierdza się u dzieci rozmaite negatywne zmiany w rozwoju i zachowaniu. Nawet niewielkie dawki tego pierwiastka powodują rozkojarzenie, rozpraszalność uwagi, hiperaktywność (nadpobudliwość) oraz nadmierną drażliwość. Zawsze należy się liczyć ze złymi następstwami poważniejszych zatruc: trudnościami w uczeniu się, opóźnieniem w ogólnym rozwoju, utratą słuchu. Wysokie dawki ołowiu trwale uszkadzają mózg, a nawet mogą być przyczyną śmierci.

W trosce o dzieci należy się upewnić, czy dom lub mieszkanie oraz meble pomalowane są farbami nieszkodliwymi dla zdrowia, bezolowiowymi. Należy również uzyskać pewność, czy używana woda pitna posiada odpowiednie atesty.

Warto wykonać u dziecka nieskomplikowane badanie krwi, które **wykaze lub wykluczy podwyższony poziom ołowiu w organizmie.**

Tylko wczesne wykrycie zatrucia ołowiem oraz natychmiastowe leczenie zmniejszają skutecznie ryzyko trwałych uszkodzeń w organizmie dziecka. Należy wyeliminować możliwość kontaktu dziecka ze źródłami skażenia. Stosowanie leków ma na celu obniżenie poziomu ołowiu już wchłoniętego przez organizm.

W celu uzyskania pełnej informacji o zatruciach ołowiem udaj się po poradę do lekarza lub lokalnego oddziału sanepidu.